

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Declaratur generaliter, quas pœnas incurrant, qui concessa Regularibus
Privilegia impugnant: aut qui violant debitam Episcopis reverentiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

Declaratur generaliter quæ Pænas incurrant, qui concessa Regularibus privilegia impugnant: aut qui violant debitam Episcopis reverentiam.

AD demonstrandum Pænas in hac parte ab Ecclesia constitutas, pauca tantum ex multis Conciliorum ac Pontificum decretis in medium proferenda. Satis disertè eas pænas ac censuras exprimit Bulla aurea quæ incipit, *Sacro Prædicatorum*, edita à Sixto IV. Kalendis Augusti anno 1479. quæ sic pergit. Inhibentes districtius ipsis locorum Ordinariis sub interdicto ingressus Ecclesiæ, & suspensionis à regimine, & administratione suarum Ecclesiarum, ac Parochialium Ecclesiarum Rectoribus, & aliis quibuscunque, sub Excommunicationis latæ sententiæ, & privatione earundem Ecclesiarum Parochialium, & omnium aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum quæ obtinent; nec non inhabilitationis ad illa in posterum obtinenda. Pænis, eo ipso qui contra fecerint incurrendis, ne personis quibuscunque Ecclesiasticis vel secularibus, in genere vel in specie, directè vel indirectè aliquid inhibeant, præcipiant, ordinent, vel statuunt, quominus Ordines prædicti, illorum domus, & professores prædictis gratis eis concessis liberè uti possint: Gratias illas prius recensuit, scilicet, Concessionem, indulgentias, & peccatorum remissionem, immunitates, exemptiones, facultates, privilegia, & indulta spiritualia & temporalia, qualiacunque sint, à Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus prædictis, & à nobis, aut aliis auctoritatem habentibus concessa.

Pænas easdem renovat, & alias adjungit Leo X. in

182 Pars 3. Tract. 1. De Opinionum probabilitate
X. in solemnī diplomate quod incipit, *Exponi nobis fecerunt*, cujus authenticum apud Recollectos Burdigalæ servatur. In quo postquam recitantur molestiæ modernis non dissimiles Regularibus, ac præsertim Recollectis illatæ, mandat Pontifex districtè Ecclesiæ Prælati, aliisque, ut ipsis sua privilegia integra, & inviolata conferrent, atque ita pergit: Constitutiones prædictas, & doctorum Fratrum privilegia eis inviolabiliter observanda, sub pænis & censuris in dicti SIXTI Prædecessoris inhibitione contentis, moneatis, & præcipiatis. Inobedientes verò, legitimis super hoc habendis processibus; censuras & pænas prædictos incurrisse declaretis, & declaratos publicè nunciatis, aut nuntiari faciatis ut tales ab omnibus actibus evitari mandetis, & alia faciatis quæ in præmissis fuerint quomodolibet oportuna, invocato etiam ad hoc quando opus fuerit auxilio brachij sæcularis. Reliquas verò personas tam Ecclesiasticas quam sæculares, cujuscunque status aut conditionis existant, qui Rectoribus Parochialium Ecclesiarum in præmissis contra Fratres prædictos favorem, auxilium, aut consilium præbere præsumserint, per censuras Ecclesiasticas, & alia juris opportuna remedia, monitione præmissâ, districtius coerceatis, & ut à talibus in futurum caveant, prohibeatis.

Qui hæc cupit fusiùs deducta, innovata, extensa, legat diploma Pauli III. *Cum inter cunctas*, anni 1545. Et, *Licet debitum*, anni 1549. Adeat Bullam Pauli IV. *Ex clementi*, anni 1557. Consultat Constitutionem Pij V. *Dum indefessa*, anni 1571. Expendat Sanctionem gravissimam Gregorij XIII. in Bulla *Ascendente Domino*, anni 1584. ubi contra impugnatore Instituti, & privilegiorum

giorū Societatis Iesu statuuntur plures pænæ, ac
 censuræ Sedi Apostolicæ specialiter reservatæ.

Nec est quod aliquis existimet se ab his cen-
 suris, & pænis immunem esse, ex eo quod ipse
 interpretetur Apostolica privilegia suo facto
 non adversari. Advertat ille per Canones Eccle-
 siæ legitimam privilegiorum interpretationem
 soli Sedi Apostolicæ reservatam esse. Id statuit
 pridem inter alios Clemens IV. in diplomate
 quod incipit, *Ordinis vestri*, quod alij postea
 Pontifices Paulus III. Vrbanus VIII. ac Cle-
 mens X. eodem tenore sanxerunt. Decernit
 autem Clemens IV. in his terminis, Ne
 Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati alij in-
 dulgentias, seu privilegia vobis ab Apostolica
 Sede concessa, sive clara quæ interpretatione
 non indigent, sive dubia contineant, de cetero
 interpretari præsumant, auctoritate præsentium
 districtius inhibemus, volentes, ut cum ejus sit
 interpretari, cujus est concedere, super hujus-
 modi dubiis, & obscuris, dictæ Sedis judicium
 requirat. Eandemque legem, ac legis rationem
 exhibent sacri Canones, ut illud Innocentij III.
 Cap. *Cum venissent*, de Judic. Cum super privi-
 legiis Sedis Apostolicæ causa versatur, nolumus
 de ipsis per alios judicari. Rationem subdit Glos-
 sa 25. q. 1. Ipsi namque soli valent Canones in-
 terpretari, qui jus condendi eos habent. Denique
 postremus Pontifex Clemens X. prædecessorum
 suorum vestigiis insistens, in Bulla, *Superna magni*,
 anni 1670. decernit fore, Irritum & inane quid-
 quid secus super his à quoquā quavis authorita-
 te scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Norunt scilicet universæ Ecclesiæ Moderato-
 res supremi (quod forte alij non æquè adver-
 tunt) quàm gravibus ex causis Religiosos Ordi-
 nes

184 Pars 2. tract. 1. De Opinionum probabilitate
nes Apostolicis indultis, ac privilegis minuendos
esse censuerint. Non ignorant quanto labore, ac
zelo in omni orbis parte Ecclesiam excoluerint,
quanto Martyrum Sanguine, quam copioso A-
postolicorum virorum sudore eam irrigaverint,
quantis studiis, ac vigiliis pro Ecclesie propa-
gatione, hæresum extirpatione, & animarum
salute, non tantum in Europa, sed in remotissi-
mis orbis regionibus omni ævo se totos impen-
derint, hodieque impendant. Illi sanè haud satis
benè de Deo, & Ecclesia mererentur, qui horum
privilegia enervare, functiones opprimere, ani-
mos infringere, sibi decorum esse existimarent.

Neque minus improbandi forent Regulares
illi, qui religiosæ summissionis immemores, non
dubitarent ultra Facultatum suarum limites
cum Pastoribus, & Prælatibus Ecclesie quasi ex
æquo contendere. Pauci hujusmodi, Spiritu non
Sancto impulsus, sæpius improvidè destruunt,
quod alij multo labore ædificant, dum ausu te-
merario utriusque Cleri pacem perturbant. De-
generant certè illi à præclaro majorum suorum
exemplo, quibus nihil antiquius erat, quàm in-
ter omnia Ecclesie membra institutam à Christo
pacem, ac harmoniam conservare.

Quam verò graviter universim delinquant,
qui debitam Episcopis observantiam violare
præsumunt, constat apertè ex Constitutione 26.
Leonis X. quæ incipit, *Dum intra*: & sic pergit:
Eisdem insuper Fratres in virtute Sanctæ Obe-
dientie monemus, ut eosdem Episcopos loco
Sanctorum Apostolorum subrogatos, pro debi-
ta & nostra, & Apostolicæ Sedis reverentia,
congruo honore, & convenienti observantia
venerentur. Ex quibus verbis gravis delicti pe-
nam colligit Peyrinus in dictam Constitutio-
nem §. 24. num. 44.
Horum

Horum verò Episcoporum potestatem, & facultates amplissimas, praesertim in Missionibus, recensemus inferius tract. 2. cap. 5. ubi de variis Missionariorum Facultatibus tractamus: item tract. 3. cap. 4. §. 4. in fine, de potestate Episcoporum in casibus Pontifici reservatis.

RESOLUTIONES

PARTICULARES

AD PASTORALE

*Munus, Personam, & Privilegia
speciatim pertinentes.*

Præquam accedamus ad functiones particulares Ordinis ac Jurisdictionis in singulis Sacramentis, quaedam singularia ipsam Ministri personam præcipuè concernentia, hic breviter resolvemus.

QUÆSTIO PRIMA.

*An una Ecclesia Parochialis possit duos simul
Parochos habere?*

Respondeo negativè. Quia etsi contingeret plures ad munia unius Ecclesiae peragenda præfici, ille tantum esset Parochus qui suo nomine & independentè ab aliis curam illius Ecclesiae
admi-